

Одкровення Ісуса Христа — номер п'ятнадцять

Сьома печатка та розпечатування пророчої істини

Jeff Pippenger

2023-11-13

І коли Він відкрив сьому печать, настала тиша на небі, десь на півгодини. І я побачив сімох ангелів, що стояли перед Богом; і дано їм сім сурм. І прийшов інший ангел, і став при жертovníку, маючи золоту кадильницю; і дано було йому багато кадила, щоб він приніс його з молитвами всіх святих на золотому жертovníку, що був перед престолом. І дим кадила, що підносився з молитвами святих, з руки ангела зійшов перед Бога. І ангел узяв кадильницю, і наповнив її вогнем із жертovníка, і кинув на землю; і зчинилися голоси, і громи, і блискавки, і землетрус. Об'явлення 8:1–5.

Ми розглядаємо сходження святого вогню з небесної святині в той історичний період, коли Сполучені Штати мають спустити несвятий вогонь із першого неба. Те, що промовили сім громів у десятому розділі Об'явлення, мало бути запечатане аж до моменту безпосередньо перед закриттям часу випробування. Час випробування також зображено як такий, що на межі закриття, коли відкривається сьома печать.

І він каже мені: Не запечатуй слів пророцтва цієї книги, бо час близький. Неправедний нехай і далі чинить неправду; і нечистий нехай і далі скверниться; і праведний нехай і далі чинить праведність; і святий нехай і далі освячується. Об'явлення 22:10–11.

Відкриття сьомої печаті відбувається, коли сім ангелів готуються сурмити.

І сім ангелів, що мали сім сурм, приготувалися засурмити. Одкровення 8:6.

Коли завершується час випробування, "ніхто" не "може увійти до храму", бо заступництво Христа за гріхи людей завершилося. Час випробування завершився, і семи ангелам наказано вилити чаші Божого гніву.

І храм наповнився димом від слави Божої та від Його сили; і ніхто не міг увійти у храм, доки не звершилися сім кар семи ангелів. І почув я великий голос із храму, що говорив до семи ангелів: Ідіть і вилийте чаші гніву Божого на землю. Об'явлення 15:8, 16:1.

Немає підстав вважати, що семеро ангелів, які сурмлять у сім сурм у дев'ятому—одинадцятому розділах книги Об'явлення, відрізняються від семи ангелів, які виливають сім останніх кар. Навпаки, пророчі характеристики судів, представлених сімома сурмами, відповідають місцю і наслідкам семи чаш гніву Божого в шістнадцятому розділі. Більш безпосередньо, ці суди прямо названо карами.

А решта людей, які не були вбиті цими карами, не покаялися в ділах своїх, щоб не поклоняться демонам та ідолам із золота, срібла, міді, каменю та дерева, які не можуть

ні бачити, ні чути, ні ходити. Об'явлення 9:20.

Відкриття сьомої печаті навмисно поміщене у контексті близькості закриття часу благодаті. Сьома печать становить друге свідчення про те, що «промовили» сім громів, про що Івану й Павлу було заборонено писати.

І закричав гучним голосом, як лев ричить; і коли він закричав, сім громів подали голос. А коли сім громів подали голос, я збирався писати; і почув я голос із неба, що сказав мені: Запечатай те, що сказали сім громів, і цього не пиши. Об'явлення 10:3, 4.

Те, що було «промовлене» сімома громами, було запечатано, а в двадцять другому розділі пророцтво, яке було запечатане в книзі Одкровення, мало бути розпечатане, і, як і у випадку із сьомою печаттю, його мали розпечатати безпосередньо перед закриттям випробувального часу.

Сестра Вайт зазначає, що запечатування того, що «промовили» сім громів, представляло ту саму дію Лева з племені Юдиного, як і тоді, коли Він наказав Даниїлові запечатати його книгу до часу кінця. Книги Даниїла та Об'явлення — це одна й та сама книга, і в Об'явленні Ісус зображений як Лев з племені Юдиного, коли Він розпечатує книгу, запечатану сімома печатками, тож саме Лев з племені Юдиного також наказав Даниїлові запечатати його книгу до часу кінця. Лев з племені Юдиного — Той, Хто запечатує і розпечатує Своє Слово, бо Він є Словом.

Після того як сім громів заговорили своїми голосами, Іванові, як і Даниїлові, щодо книжечки надходить наказ: «Запечатай те, що промовили сім громів». Біблійний коментар адвентистів сьомого дня, том 7, 971.

Внутрішні свідчення в книгах Даниїла та Об'явлення вказують на те, що зняття сьомої печатки є другим свідченням розпечатання сказаного сімома громами. І розпечатання книги Даниїла, і розпечатання книги, запечатаної сімома печатками, свідчать, що істини, які відкриваються, коли пророче послання розпечатується, мають поступовий характер. Тому книга Даниїла визначає це як помноження знання, а книга Об'явлення зображує це як зняття однієї печатки за іншою.

Це світло, яке стає все яскравішим і яскравішим аж до досконалого дня.

Але шлях праведних — як ясне світло, що сяє дедалі більше аж до повного дня.
Приповісті 4:18.

Коли «істину» розкривають, вона є прогресивною.

Якщо для давнього Божого народу було необхідно часто згадувати Його поведження з ними в милості й суді, у настанові й докорі, то не менш важливо, щоб ми роздумували над істинами, переданими нам у Його Слові, — такими істинами, які, якщо до них прислухатися, приведуть нас до смирення, підкорення і послуху Богові. Ми маємо освячуватися через істину. Слово Боже відкриває особливі істини для кожної доби. Божі дії щодо Свого народу в минулому повинні привертати нашу пильну увагу. Ми повинні

засвоювати уроки, які вони покликані нам дати. Але не слід задовольнятися лише ними. Бог веде Свій народ крок за кроком. Істина розкривається поступово. Щирий шукач постійно отримуватиме світло з небес. «Що є істина?» — це запитання має завжди бути нашим запитанням. Знаки часу, 26 травня 1881 р.

Наприкінці липня 2023 року Одкровення Ісуса Христа почало розпечатуватися.

Подібно до сьомої печаті та висловлювань семи громів, Одкровення Ісуса Христа розпечатується безпосередньо перед закриттям часу випробування. Воно дає третє свідчення того самого послання, представленого зняттям сьомої печаті та сімома громами. Ці три образи в книзі Одкровення є трьома свідченнями, що разом утворюють послання Одкровення Ісуса Христа. Розпечатування цих трьох свідчень є поступовим. Його наслідки також поступові.

«Послух закону Божого — це освячення. Є багато тих, хто має хибні уявлення щодо цієї праці в душі, але Ісус молився, щоб Його учні були освячені через істину, і додав: „Слово Твоє — істина“ (Івана 17:17). Освячення — це не миттєва, а поступова праця, адже послух є безперервним. Допоки Сатана нав'язує нам свої спокуси, битву за самоподолання доведеться вести знову й знову; але через послух істина освятить душу. Ті, хто віддані істині, через заслуги Христа переможуть усі слабкості характеру, через які вони піддавалися впливу будь-яких мінливих обставин життя.» Віра і діла, 85.

Поступовий розвиток розуміння Одкровення Ісуса Христа почали публікувати наприкінці липня 2023 року. Процес розуміння істин, які тоді почали публікувати, розпочався невдовзі після 18 липня 2020 року.

Істина, виявлена у звістці про розпечатання сьомої печаті, стосується віхи Опівнічного крику. Опівнічний крик в мілеритській історії був поступовим розвитком істини, і цей факт можна продемонструвати історичним оглядом діяльності Самуїла Сноу. Ісус ілюструє рух третього ангела рухом першого ангела, бо він завжди ілюструє кінець початком.

Істини, що сходяться, щоб утворити звістку Опівнічного кличу, полягають у розумінні того, хто є Бог, і як Його характер представлений у Його Слові. Ці істини включають дуже детальний опис історичного процесу, який виконують ті, хто зрештою проголошуватиме звістку Опівнічного кличу. Прихована історія семи громів визначає цей історичний процес. Сьома печать є частиною того детального історичного процесу, але її об'явлення спрямоване на період, що починається тоді, коли звістка Опівнічного кличу остаточно сформована, тим самим позначаючи момент, коли звершується запечатування ста сорока чотирьох тисяч. Поступове зняття сьомої печаті починається, коли звістка Опівнічного кличу повністю розвинена, як це ілюструє таборове зібрання в Ексетері влітку 1844 року. Ці статті є вашим особистим запрошенням прийти на таборове зібрання в Ексетері.

Коли відкривається сьома печать, вогонь із жертовника кидають на землю, і є "голоси, і гromи, і блискавки, і землетрус". "Голос" означає сурму.

Кричи на весь голос, не стримуйся, піднеси голос свій, як сурма, і оголоси народові
Моєму його переступ, а домові Якова — його гріхи. Ісаїя 58:1.

Голос сурми позначає вістку, що попереджає про наближення суду. Коли Ісаїя наказує Божому народові піднести свій голос, немов сурму, вони мають «кликати» голосно. Вістка Опівнічного кличу розпечатується безпосередньо перед годиною землетрусу недільного закону. Вістка Опівнічного кличу, що розпечатується незадовго до близького недільного закону, — це вістка, яка переростає в гучний клич. Коли Ісаїя говорить: «Клич голосно», він посилається на поєднання з гучним кличем третього ангела — другим голосом, що приєднується до вістки Опівнічного кличу. Гучна вістка Опівнічного кличу є попередженням про сьому сурму, тобто третє горе. Божий народ має розуміти, що коли лунає та сурмова вістка, вони перебувають в останні миті свого часу випробування. Тому наказ Ісаї є застереженням готуватися до закінчення часу випробування, попередженням, що сурмовий суд третього горя ісламу ось-ось уразить Сполучені Штати за відкинення Божої суботи. Під час недільного закону Опівнічний клич, який є першим із двох «голосів» у вісімнадцятому розділі Об'явлення, переростає в гучний клич, коли інші Божі діти, що ще перебувають у Вавилоні, закликаються вийти.

Істина для цього часу, звістка третього ангела, має бути проголошена гучним голосом, тобто з дедалі більшою силою, у міру того як ми наближаємося до великого остаточного випробування. Матеріали 1888 року, 710.

«Зростаюча сила» «гучного кличу» третього ангела була прообразно показана на Синаї, коли сам Єгова проголосив Десять Заповідей. У тій події звук труби наростав у силі, а гора тремтіла й диміла. Страх був такий великий, що навіть Мойсей сильно тремтів. Тоді народ у страху підняв свої «голоси», просячи, щоб «голос» Бога перестав звучати.

І звук сурми, і голос слів; і ті, що чули той голос, благали, щоб слово більше не промовлялося до них: (бо вони не могли знести того повеління: «Навіть якщо й звір доторкнеться до гори, його слід побити камінням або пронизати дротиком»); і вид був такий страшний, що Мойсей сказав: «Я вельми боюся і тремчу»). Євреїв 12:19–21.

"Голос", який "вони" "чули", представляє "голос" попереджувальної вістки третього ангела. У жахливому відчаї вони відповіли власними "голосами". Голоси під час недільного закону також представлені нерозумними дівами, які просять олії, а голоси мудрих дів кажуть їм піти й купити собі. Наприкінці людського випробувального часу "голоси" тих, хто усвідомлює, що вони загублені, як і нерозумні адвентистські діви під час недільного закону, волають до скель і гір, щоб ті впали на них. Недільний закон типологічно представлений даруванням Закону на горі Синай.

Під час дивовижних проявів божественної сили в ту урочисту мить — таємничі звуки сурми, що ставали дедалі гучнішими й страшнішими, розкоти грому, що відлунювали від кожного гірського схилу, спалах блискавки, що осявав суворі й урочисті вершини, а на вершині Синаю, серед хмари, бурі й густої темряви, — слава Божа, мов пожираючий вогонь, — при цих знаменнях присутності Єгови серця Ізраїлю зомлівали від страху, і

вся громада «стояла здалека». Навіть Мойсей вигукнув: «Я вельми боюся й тремчу». Тоді над розбурханими стихіями залунав голос Єгови, що виголошував десять приписів Його закону.

Коли велике Боже дзеркало відкрило народові Ізраїлю їхній справжній стан, їхні душі охопив жах. Страхітлива сила Божих слів видавалася більшою, ніж могли витримати їхні тремтячі тіла. Вони благали Мойсея: «Говори ти з нами, і ми слухатимемо; але нехай не говорить з нами Бог, щоб нам не померти». Коли перед ними було поставлено велике Боже мірило правоти, вони, як ніколи раніше, усвідомили мерзенний характер гріха і власну вину перед лицем чистого й святого Бога. Знаки часу, 3 березня 1881 р.

Коли вогонь із жертовника буде кинутий на землю, то будуть "голоси, і громи, і блискавки, і землетрус." "Грім і блискавка" є символами Божих судів. Коли буде ухвалено недільний закон, Сполучені Штати повністю наповнять свою "чашу беззаконня", і "національне відступництво буде супроводжене національною руйною." "Чаша беззаконня" стає повною в четвертому поколінні, бо обидва роги звіра із землі проходять через чотири покоління дедалі більшого бунту. Недільний закон позначає момент, коли Божі суди, представлені "громами та блискавками", звершуються, і вони звершуються над четвертим поколінням.

Про Амореїв Господь сказав: «У четвертому поколінні вони знову прийдуть сюди, бо беззаконня Амореїв ще не сповнилося». Хоча цей народ вирізнявся своїм ідолопоклонством і розбещеністю, він ще не наповнив чашу свого беззаконня, і Бог не давав наказу про його цілковите винищення. Люди мали побачити божественну силу, явлену виразним чином, щоб у них не залишилося жодного виправдання. Співчутливий Творець був готовий терпіти їхнє беззаконня аж до четвертого покоління. Тоді, якщо не виявиться жодної зміни на краще, на них мали впасти Його суди.

З безпомилковою точністю Нескінченний і досі веде рахунки всіх народів. Доки Його милість подається разом із закликами до покаяння, цей рахунок залишатиметься відкритим; але коли сума досягне певної межі, яку визначив Бог, починається здійснення Його гніву. Рахунок закрито. Божественне терпіння припиняється. Більше немає благання про милість за них. Свідчення, том 5, 208.

Сестра Уайт називає суди, що починаються з недільного закону, «руйнівними судами Божими». Вона навчає, що для нерозумних лаодикійських адвентистів, які мали можливість підготуватися до опівнічної кризи, але відмовилися це зробити, уже запізно. Той час руйнівних судів для нерозумних дів є «часом милості» для тих, хто ще не чув істини.

«О, якби народ пізнав час відвідання свого! Є багато таких, хто ще не почув випробувальної істини для цього часу. Є багато таких, над якими Дух Божий працює. Час нищівних Божих судів є часом милості для тих, хто не мав можливості дізнатися, що є істина. З ніжністю Господь погляне на них. Його милосердне серце зворушене; Його рука ще простягнута, щоб спасати, тоді як двері зачинені для тих, хто не захотів увійти». Свідчення, том 9, 97.

Коли відкривають сьому печать, є «голоси, і громи, і блискавки, і землетрус». «Година», коли «землетрус» одинадцятого розділу Об'явлення вперше сповнився, була Французька революція, а досконале сповнення тієї «години» — це «струс» «земного» звіра під час недільного закону, що незабаром настане. Саме в тій «годині» сьома печать повністю відкривається. Хрест є прообразом недільного закону, і при хресті стався великий землетрус.

Ісус же, знову закричавши гучним голосом, віддав дух. І ось, завіса храму роздерлася надвоє зверху донизу; і земля затряслася, і скелі розкололися. Матвія 25:51.

На хресті сатанинське царство було повалене, як буде й під час недільного закону.

«Христос не віддав Свого життя, доки не звершив справу, яку Він прийшов виконати, і останнім подихом Він вигукнув: „Звершилось“. Івана 19:30. Битву було виграно. Його правиця та Його святе рамено здобули Йому перемогу. Як Переможець Він встановив Свій стяг на вічних висотах. Хіба не було радості серед ангелів? Усе небо торжествувало з перемоги Спасителя. Сатана зазнав поразки і знав, що своє царство він втратив.»
Бажання віків, 758.

Землетрус хреста є образом "істини", яка є Альфою й Омегою. "Істина" є початком, серединою і кінцем; це єврейське слово, утворене поєднанням першої, тринадцятої та останньої літери єврейського алфавіту. Коли Христос помер, стався землетрус, і ще один — під час Його воскресіння. При хресті стався перший землетрус, потім була могила, а тоді — землетрус при Його воскресінні. Під час обох землетрусів гроби відкрилися.

Коли Ісус, перебуваючи на хресті, вигукнув: «Звершилося», скелі розкололися, земля здригнулася, і деякі гроби відкрилися. Коли Він воскрес як переможець над смертю і гробом, тоді як земля хиталася, а слава неба сяяла навколо святого місця, багато праведних померлих, послушавшись Його поклику, вийшли як свідки того, що Він воскрес. Ті удостоєні, воскреслі святі вийшли прославленими. Вони були вибрані й святі з усіх віків, від створення і аж до днів Христа. Тож у той час, як юдейські провідники намагалися приховати факт воскресіння Христа, Бог обрав підняти громаду з їхніх гробів, щоб засвідчити, що Ісус воскрес, і проголосити Його славу. Ранні твори, 184.

Під час першого землетрусу гроби були відкриті, а під час останнього землетрусу був відкритий гріб Христа. В одинадцятому розділі Об'явлення двоє свідків виходять із своїх гробів у ту ж годину, що й землетрус. Землетрус — це недільний закон, який прообразно зображений хрестом. Отже, у годину недільного закону мають відбутися два воскресіння. Перше символізує народження ста сорока чотирьох тисяч, що відбувається раніше, ніж жінка увійде в родові муки; друге відбувається під час її мук. Жінка дванадцятого розділу Об'явлення спочатку народжує дитя чоловічої статі, якому належить правити народами залізним жезлом, без жодних пологових болів. Потім, у час недільного закону, починаються її муки, і вона народжує другу дитину. Спочатку вона народжує Іллю, а в кінці — Мойсея. Недільний закон — це година воскресіння близнюків із сьомого розділу Об'явлення.

Коли сьома печать буде цілком відкрита за недільного закону, на небі запанує тиша на півгодини.

Але Бог страждав разом зі Своїм Сином. Ангели споглядали муки Спасителя. Вони бачили свого Господа, оточеного легіонами сатанинських сил, Його єство було обтяжене тремтливим, таємничим жахом. На небі запанувала тиша. Жодна арфа не озвалася. Якби смертні могли побачити подив ангельського воїнства, коли в німому смутку вони споглядали, як Отець відділяє Свої промені світла, любові та слави від Свого улюбленого Сина, вони краще зрозуміли б, наскільки огидний у Його очах гріх. Бажання віків, 693.

Перша півгодина години землетрусу означає перше народження або воскресіння двох свідків. У ту півгодину двоє свідків запечатуються. Вони мають бути запечатані заздалегідь, до запровадження недільного закону, бо вони є стягом, що кличе іншу дитину з могили протягом решти півгодини. Другу дитину можна оживити лише тоді, коли вона побачить чоловіків і жінок із Божою печаткою під час тягот кризи недільного закону.

"Діяльність Святого Духа полягає в тому, щоб переконувати світ у грісі, у праведності та в суді. Світ можна застерегти лише тоді, коли він побачить, що ті, хто вірить істині, освячені через істину, діють за високими й святими принципами, виразно окреслюючи чітку межу між тими, хто дотримується Божих заповідей, і тими, хто топче їх під ногами. Освячення Духом засвідчує відмінність між тими, хто має Божу печатку, і тими, хто дотримується неправдивого дня відпочинку. Коли прийде випробування, буде ясно показано, що таке знак звіра. Це — дотримання неділі. Ті, хто, почувши істину, продовжують вважати цей день святим, носять ознаку людини гріха, яка задумала змінити часи й закони." Школа біблійної підготовки, 1 грудня 1903 року.

Первістки жінки — це сто сорок чотири тисячі, які у книзі Об'явлення названі першоплодами. Вони є знаменням, яке інша отара має розпізнати у час кризи й конфлікту боротьби навколо недільного закону. Цим знаменням є субота, якої сто сорок чотири тисячі дотримуються у час, коли це протизаконно. Сестра Вайт називає їхній стяг «кров'ю заплямоване знамено Князя Іммануїла».

У видінні я бачив два війська у жахливому протистоянні. Одне військо очолювали знамена з відзнаками світу; інше — скривавлене знамено Князя Еммануїла. Знамено за знаменом залишалося волочитися в пилюці, бо рота за ротою з Господнього війська переходила на бік ворога, а плем'я за племенем із лав ворога приєднувалося до народу Божого, що дотримується Божих заповідей. Ангел, що летів посеред неба, вкладав знамено Еммануїла в руки багатьох, а могутній полководець гучним голосом вигукував: 'Ставайте в стрій. Хай ті, хто вірні Божим заповідям і свідченню Христа, зараз займуть свої позиції. Вийдіть із-поміж них і відділіться, і не торкайтеся нечистого, і Я прийму вас, і буду вам Отцем, і ви будете Моїми синами й дочками. Нехай усі, хто бажає, стануть на допомогу Господу, на допомогу Господу проти могутніх.' Свідчення, том 8, 41.

Прапор, заплямований кров'ю, — це те, що інша Божа отара має побачити в час кризи недільного закону. Прапор — це світло, що сходить, яке несуть сто сорок чотири тисячі. Цей прапор червоного кольору, бо він заплямований кров'ю. Цей прапор був прообразно показаний у битві при Єрихоні, коли Раав прийняла й захистила вивідачів, а тоді визнала своє підпорядкування війську Ісуса Навина, вивісивши з вікна багрянний шнур. Раав представляє другонароджених Божих дітей у кризу недільного закону, які бачать і приймають багрянний знак і підкоряються війську Ісуса Навина. Багрянний шнур, який використала Раав, був знаком для війська Ісуса Навина не знищувати дім Раав.

Рахав представляє тих, хто все ще перебуває у Вавилоні під час кризи недільного закону, а військо Ісуса Навина представляє первістків зі ста сорока чотирьох тисяч. Багряна нитка є символом Божої суботи. Багряна нитка була наказом розвідників, даним Рахаві, якого вона мала дотриматися, щоб отримати Божий захист.

Ось, коли ми увійдемо в землю, ти прив'яжеш у вікні цей червоний шнур, через яке ти нас спустила; і ти приведеш до себе додому свого батька, і свою матір, і своїх братів, і весь дім твого батька. Ісус Навин 2:8.

Знак, який мають побачити ті, що все ще перебувають у Вавилоні, представлений багряною ниткою, якою є субота, але яка також визначає відмінність між двома близнюками. Першонароджений близнюк — це сто сорок чотири тисячі, бо вони несуть у своїх руках окривавлений стяг Князя Еммануїла.

І він піднесе знамено для народів, і збере вигнанців Ізраїля, і збере до купи розсіяних Юди з чотирьох кінців землі. І заздрість Єфрема відступить, і противники Юди будуть відтяти: Єфрем не заздритиме Юді, і Юда не буде утискати Єфрема. Але вони накинуться на плечі филистимлян на захід; разом розграбують синів Сходу; покладуть руку на Едома і Моава, а сини Аммона коритимуться їм. Ісаїя 11:12–14.

Первісток серед близнюків має червоний знак, який є червоною ниткою, що позначає первістка. Первісток серед близнюків — Зера, а другонароджений — Фарес.

І сталося під час її пологів, що ось у її утробі були близнята. І сталося, коли вона родила, один висунув свою руку; і повитуха взяла й зав'язала на його руці червону нитку, кажучи: Цей вийшов першим. І сталося, як він відтягнув свою руку, ось вийшов його брат; і вона сказала: Як же ти прорвався? Нехай цей пролом буде на тобі; тому його назвали Перец. А потім вийшов його брат, що мав на руці червону нитку; і його назвали Зерах. Буття 38:27-30.

Зерах означає «світло, що сходить», а Фарес — «прориватися». Коли близнюк Фарес бачить висхідне світло знака червоної нитки на руці свого брата-близнюка Зераха, він «проривається», або виходить із Вавилону. Визнання Зерахом висхідного світла червоної нитки вказує на покору пізніше народженого близнюка першонародженому близнюкові.

І прийдуть зі сходу, і з заходу, і з півночі, і з півдня, і сядуть у Царстві Божому. І ось, є останні, що будуть першими, і є перші, що будуть останніми. Луки 13:29, 30.

Прихована історія семи громів визначає три віхи. Перша і остання віхи є розчаруваннями. Період між першим розчаруванням і звісткою опівнічного крику — це час зволікання. Період від опівнічного крику, який є другою віхою, — це час запечатування. Період, що є часом запечатування, завершується останнім розчаруванням.

Прихована історія семи громів визначає три віхи. Першою та останньою віхами є відкриття могил під час землетрусу. Період між відкриттям першої могили та вісткою Опівнічного крику є часом зволікання. Від Опівнічного крику, який є другою віхою, триває час запечатування. Період, що є часом запечатування, закінчується відкриттям останньої могили.

Про цих двох свідків трьох етапів прихованої історії семи громів також свідчать смерть і воскресіння Христа. Перше відкриття могили було символізоване хрещенням Христа у водяну могилу, останньою могилою був хрест. Між хрещенням Христа та хрестом Христос проголошував Свою звістку, що була прообразом Опівнічного кличу. Він звершив те проголошення за тисячу двісті шістдесят днів. Після хреста, в особі Його учнів, звістка Опівнічного кличу була повторена протягом тисячі двохсот шістдесяти днів аж до смерті Стефана.

Двом свідкам одинадцятого розділу Об'явлення було дано владу звіщати вістку Північного Кличу протягом тисячі двохсот шістдесяти днів. Потім їх було вбито й покладено на вулицях протягом тисячі двохсот шістдесяти днів, аж доки їх не оживили й знову наділили владою.

Ми продовжимо досліджувати ці істини у наступній статті.

Якщо немає істинного навернення душі до Бога; якщо Божий життєдайний подих не оживотворяє душу для духовного життя; якщо сповідники істини не керуються принципом небесного походження, то вони не народжені від нетлінного насіння, що живе й перебуває повік. Якщо вони не покладаються на праведність Христа як на свою єдину запоруку; якщо не наслідують Його характеру, не трудяться в Його дусі, то вони нагі, не зодягнуті в одягу Його праведності. Мертвих часто видають за живих; бо ті, що звершують, як вони це називають, спасіння за власними уявленнями, не мають Бога, Який діє в них, щоб хотіти й чинити за Своєю доброю волею.

"Цей клас добре ілюструється долиною сухих кісток, яку Єзекіїль бачив у видінні."
Review and Herald, 17 січня 1893 р.